

Mål C-7/98

Dieter Krombach

mot

André Bamberski

(begäran om förhandsavgörande
från Bundesgerichtshof)

”Brysselkonventionen — Verkställighet av domar — Grunderna för
rättsordningen”

Förslag till avgörande av generaladvokat A. Saggio föredraget den 23 sep-
tember 1999 I-1938
Domstolens dom av den 28 mars 2000 I-1956

Sammanfattning av domen

1. *Konvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar — Erkännande och verkställighet av domar — Skäl för vägran — Åsidosättande av grunderna för rättsordningen i den stat där domen görs gällande — Bedömning som görs av den domstol vid vilken domen görs gällande — Begränsningar — Domstolens kontroll (Konvention av den 27 september 1968, artikel 27.1)*

2. *Konvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar — Erkännande och verkställighet av domar — Skäl för vägran — Åsidosättande av grunderna för rättsordningen i den stat där domen görs gällande — Behörigheten för domstolen i ursprungsstaten grundad på brottsoffrets medborgarskap — Möjlighet för domstolen vid vilken domen görs gällande att beakta detta — Otillåtet*
(Konvention av den 27 september 1968, artikel 27.1)
 3. *Konvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar — Erkännande och verkställighet av domar — Skäl för vägran — Åsidosättande av grunderna för rättsordningen i den stat där domen görs gällande — Begrepp*
(Konvention av den 27 september 1968, artikel 27.1)
 4. *Konvention om domstols behörighet och om verkställighet av domar — Erkännande och verkställighet av domar — Skäl för vägran — Åsidosättande av grunderna för rättsordningen i den stat där domen görs gällande — Person som åtalats för uppsåtligt brott — Vägran av domstolen i ursprungsstaten att låta denna person försvara sig utan att inställa sig personligen — Möjlighet för domstolen vid vilken domen görs gällande att beakta detta — Tillåtet*
(Konvention av den 27 september 1968, artikel 27.1, och protokoll, artikel II)
-
1. Även om det i princip står konventionsstaterna fritt att, med stöd av förbehållet i artikel 27.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträtts område, i enlighet med deras nationella begreppsbildning bestämma de krav som grunderna för rättsordningen ställer, skall gränserna för detta begrepp omfattas av tolkningen av konventionen. Även om det inte ankommer på domstolen att definiera innehållet i grunderna för rättsordningen i en konventionsstat, är det alltså domstolens uppgift att kontrollera gränserna inom vilka domaren i en konventionsstat kan tillämpa detta begrepp för att inte erkänna en dom som har meddelats av en domstol i en annan konventionsstat.

(se punkterna 22 och 23)
 2. Domstolen i den stat där domen görs gällande kan inte, med avseende på bestämmelsen om grunderna för rättsordningen (ordre public) i artikel 27.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträtts område, i förhållande till en tilltalad som har hemvist på sistnämnda stats territorium, ta hänsyn enbart till den omständigheten att domstolen i ursprungsstaten har grundat sin behörighet på brottsoffrets medborgarskap.

(se punkt 34 och domslutet)
 3. En tillämpning av bestämmelsen om grunderna för rättsordningen (ordre public) i artikel 27.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet

av domar på privaträttens område kommer i fråga endast i det fall då erkännandet eller verkställandet av den dom som har meddelats i en annan konventionsstat på ett oacceptabelt sätt skulle innebära en konflikt med rättsordningen i den stat där domen görs gällande, så till vida att den kränker en grundläggande princip. Med hänsyn till förbudet mot en omprövning i sak av den utländska domen måste denna kränkning innebära ett klart åsidosättande av en rättsregel som anses vara fundamental i rättsordningen i den stat där domen görs gällande eller av en rättighet som erkänns som grundläggande i denna rättsordning.

(se punkt 37)

4. Det skall anses vara möjligt att tillämpa bestämmelsen om grunderna för rättsordningen (*ordre public*), som återfinns i artikel 27.1 i konventionen av den 27 september 1968 om domstols behörighet och om verkställighet av domar på privaträttens område, i extraordinära fall, då de garantier som är inskrivna i ursprungsstatens lagstiftning och i konventionen själv inte är

tillräckliga för att skydda den tilltalade mot ett uppenbart åsidosättande av hans rätt till försvar vid ursprungsdomstolen, såsom denna rätt erkänns av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna. Artikel II i det protokoll som fogats till konventionen, som föreskriver att rätten att låta sig försvaras utan att behöva inställa sig personligen vid brottmålsdomstolen i en konventionsstat, för en person som varken har hemvist eller är medborgare i denna konventionsstat, endast föreligger under förutsättning att personen i fråga är åtalad för ett icke uppsåtligt brott, kan därför inte tolkas på så sätt att den utgör hinder mot att domstolen i den stat där domen görs gällande, i förhållande till en tilltalad som är bosatt på den sistnämnda statens territorium och åtalad för ett uppsåtligt brott, med avseende på bestämmelsen om grunderna för rättsordningen (*ordre public*) i den ovannämnda artikel 27.1 kan ta hänsyn till den omständigheten att domstolen i ursprungsstaten har vägrat den tilltalade rätten att låta sig försvaras utan att inställa sig personligen.

(se punkterna 44 och 45 samt domslutet)